

Interview met Arie Kreike

Er moet veel vergaderd worden om onze stem in Brussel te laten horen. Dat kan alleen goed gebeuren als de behoeften en problemen van de Nederlandse imkerij bekend zijn. In de imkerwereld gaat de communicatie niet altijd even soepel. Wat zou het mooi zijn als we net als de bijen verenigd zouden zijn.

"Arie Kreike is ruim 10 jaar geleden in het overleg van de Nederlandse imkerij met Brussel gestapt."

Tekst Kees van Heemert, foto's Remco Schoonderwoert

Nederlandse bijenhouderij blaast partijtje mee in Brussel (EU)

Arie begon als onderzoeker met een natuurkundige achtergrond aan de Erasmus Universiteit met hersenonderzoek. Na enkele jaren trok de biologie hem steeds meer en dat zal ook wel een reden zijn geweest dat hij bijen ging houden, net als zijn vader en grootvader. Later maakte hij een switch naar de vakbond en daar heeft hij als vakbondsbestuurder de kneepjes van het onderhandelen geleerd, hetgeen hem in zijn huidige bijenhouderijfuncties goed van pas komt. Sommige imkers kennen hem misschien ook van zijn cursussen stuifmeelanalyse en als keurmeester bijenproducten. Hij heeft daarvoor een eigen laboratorium opgericht, ApisO.

Met zijn kennis van de bijenhouderij in Nederland is Arie al geruime tijd de vertegenwoordiger van de land- en tuinbouworganisatie LTO in de Europese honingwerkgroep (WPOH, Working Party On Honey). Sinds kort is hij ook voorzitter van het Imkersoverleg (IO), opgericht op 20 september vorig jaar. In feite voor het eerst weer een imkerplatform zoals je vroeger de bedrijfsraad had waarvan vijf bijenhoudersorganisaties lid waren. Alle Nederlandse bijenhoudersorganisaties zitten in het Imkersoverleg: de NBV, Imkers Nederland, de BVNI (beroepsvereniging van imkers) en de BD-imkerwerkgroep (BD: biologisch-dynamisch). Als voorzitter van het IO vertegenwoordigt Arie de imkersorganisaties in gesprekken met de overheid.

Het overleg van de Europese honingwerkgroep in Brussel vindt plaats onder de paraplu van de Copa/Cogeca, de vereniging van Europese boerenorganisaties en coöperaties. Met 32 leden is de Europese honingwerkgroep de spreekbuis voor alle imkerorganisaties in de EU. Honing is een van de belangrijkste onderwerpen, wat vooral komt door de commerciële belangen van enkele grote imkerlanden.

Eind vorig jaar werd binnen de EU via een persbericht duidelijk dat 2021 een rampjaar was en werd de roep om aanpassing van de EU-honingrichtlijn steeds luider. De hevige concurrentie met landen waar goedkope en slechte honing vandaan komt vraagt om snel ingrijpen, omdat bedrijfsimkers steeds moeilijker financieel rondkomen. In de EU zijn er 650.000 imkers die ongeveer 18 miljoen bijenkasten hebben. Tien miljoen bijenkasten worden beheerd door imkers die een aanzienlijk deel van hun inkomen uit de bijenteelt halen. En dat betreft vooral honing, maar ook de verkoop van was, propolis en koninginnengelei.

Goede regelgeving is een urgente zaak om traceerbaarheid en kwaliteitsgaranties te krijgen. Veel honing waarvan de kwaliteit niet bekend is komt vanuit allerlei landen via Oekraïne Europa binnen zonder afdoende controle. Hieronder zit ook veel honing uit China, de grootste exporteur van kwalitatief mindere honing.

Naast de aandacht voor honing richt de Europese honingwerkgroep zich ook op andere items zoals de fraudeproblemen bij bijenwas, varroa, de kleine bijenkastkever, de Aziatische hoornaar en biodiversiteit. Insectenbestuiving is maar beperkt een aandachtspunt geweest, terwijl dat economisch wel honderdmaal meer van belang is. Dit gaat veranderen met de nieuwe plannen. In 2023 treedt het nieuwe

Gemeenschappelijke Landbouwbeleid (GLB) van de EU in werking, waar jaren over gesproken is. De bijenhouderij is daarin voor het eerst als een volwaardige sector binnen het landbouwbeleid opgenomen.

De Nederlandse overheid moet in het kader van dat nieuwe GLB voor de bijenhouderij specifieke doelstellingen kiezen. In het zogenaamde Nationale Strategisch Plan (in te dienen bij de EU) voor de landbouw moeten plannen worden opgenomen die ervoor zorgen dat de biodiversiteit wordt behouden, bestuivingsdiensten worden

gefaciliteerd en bijengezondheid wordt gewaarborgd. Die plannen worden gefinancierd uit de Europese subsidie die aangevuld wordt door de Nederlandse staat.

De toedeling van de EU-gelden is afhankelijk van het aantal kasten die in het najaar in een EU-lidstaat staan. Dat betekent dat de discussie over de registratie van bijenkasten die in de bijenhouderij in Nederland jarenlang stil lag weer opgepakt moet worden, wil de Nederlandse imkerij niet achter het net vissen. Het IO is in overleg met het ministerie van LNV over de wijze waarop die registratie het beste kan worden uitgevoerd.

Het IO zal in de toekomst, in overleg met LNV, mede gaan bepalen waar de gelden (nu een bedrag van € 1.680.000 voor de periode 2019-2022, gefinancierd door de EU en LNV) naartoe gaan. Voor een deel zullen de subsidies naar de bijenteeltorganisaties gaan en voor een deel naar onderzoekspartijen die praktijkgericht onderzoek doen.

Arie aan het werk in zijn laboratorium ApisO